

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 25 листопада 2009 року • № 175 (2274) • Ціна вільна

ЧОТИРИ ДЕСЯТИЛІТТЯ З ЧАСУ ДЕБЮТУ «БЛОХИ»

Рівно 40 років тому в Тбілісі відбувся поєдинок заключного туру 31-го чемпіонату СРСР між місцевими й київськими динамівцями. На той момент для обох колективів першість уже фактично завершилася, на трибунах стадіону ім. Леніна зібралося 9000 глядачів, а ігрові склади суперників були, значною мірою, укомплектовані дублерами.

Ота, на перший погляд, нічим не примітна гра назавше увійшла в історію українського, радянського й світового футболу, бо того дня за київську команду всі 90 хвилин відіграв сімнадцятирічний нападник на імення Олег Блохін, для якого це був дебютний вихід на поле в офіційному турнірі.

На нього чекали 22 сезони спортивної кар'єри, “Золотий м'яч”, три звання Футболіста року в Радянському Союзі й дев'ять — в Україні, три єврокубки, сім комплектів золотих медалей і п'ять Кубків СРСР, 770 матчів на офіційному рівні (з них понад сто — за радянську збірну) й 330 забитих м'ячів. А тоді, 25 листопада 1969 року, хаотичні дії худорлявого хлопчини не вразили футбольну Грузію (роблю такий висновок, спираючись на тодішні газети).

Загалом, звичайний початок кар'єри видатного спортсмена...

Володимир БАНЯС.

Референдум-2009

Український футбол — НАЙКРАЩИЙ ТРЕНЕР

тренер/команда

1. ____________________

2. ____________________

3. ____________________

ПІБ учасника ____________________

Адреса, професія ____________________

УФ

Український футбол — НАЙКРАЩИЙ ВОРОТАР

воротар/команда

1. ____________________

2. ____________________

3. ____________________

ПІБ учасника ____________________

Адреса, професія ____________________

УФ

Український футбол — НАЙКРАЩИЙ ЛЕГІОНЕР

легіонер/команда

1. ____________________

2. ____________________

3. ____________________

ПІБ учасника ____________________

Адреса, професія ____________________

УФ

Український футбол — НАЙКРАЩИЙ ФУТБОЛІСТ

гравець/команда

1. ____________________

2. ____________________

3. ____________________

ПІБ учасника ____________________

Адреса, професія ____________________

УФ

Враження

ПОДВІЙНЕ ПОВЕРНЕННЯ

Розгромна перемога київського "Динамо" над донецьким "Шахтарем" значною мірою стала можливою завдяки вдалим діям двох гравців команди господарів. У кожного з них викристалізувався свій шлях до суботнього бенефісу.

I. Олександр Шовковський

Валерій Газзаєв не став довго чекати на повне відновлення СаШо, котрий свою найсвіжішу травму залікував зовсім недавно. Спричинене це, звісно, вкрай невдалою грою в останніх поєдинках Станіслава Богуша. Відтак напередодні надважливої гри в Казані тренер киян ризикнув виставити на поєдинок, очевидно, не зовсім готового Олександра Володимировича — і не прогадав: упродовж відповідальної гри той не припустився жодної помилки, грав рішуче, наполегливо й упевнено, створивши два чудові сейви. Це своєрідним чином зарядило оборонців у синій формі, внаслідок чого вони, за винятком епізоду на другій хвилині, провели звітну зустріч на "відмінно" (Айіла Юссуф так узагалі змусив нас забути про ушкодження в Євгена Хачериді, — мабуть, нігерієць по-футбольному розумніший за українця).

Найголовніше те, що Сашка все ще переповнює бажання продовжувати ігрову кар'єру, незважаючи на свій уже далеко не юний вік і 17 сезонів у професійному спорті (а це — шість сотень ігор!). Крім усього, наш "Воротар республіки" має пам'ятати про ще одну причину продовження виступів. У цьогорічному чемпіонському складі найближчого суперника динамівців у Лізі чемпіонів, казанського "Рубіна", грав Сергій Ребров, для якого здобутий комплект російських золотих медалей став 12-м у кар'єрі. Загалом екс-футболіст нашої національної команди виграв дев'ять корон чемпіона України (1993,1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2007 рр.), одну — Туреччини (2004 р.) і дві — Росії (2008, 2009 рр.). У Шовковського наразі також 12 титулів (1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2003, 2004, 2007, 2009 рр.; всі — у вітчизняній лізі). Отож Сашкові варто спробувати стати одноосібним рекордсменом.

II. Артем Милевський

За останній місяць на жодного гравця національної команди України не було вилито стільки відер критики, як на вихованця білоруського футболу. Його справедливо звинувачували у відсутності швидкості, ударів по воротах суперників, піжонстві, схильності до перетримування м'яча й непрацездатності.

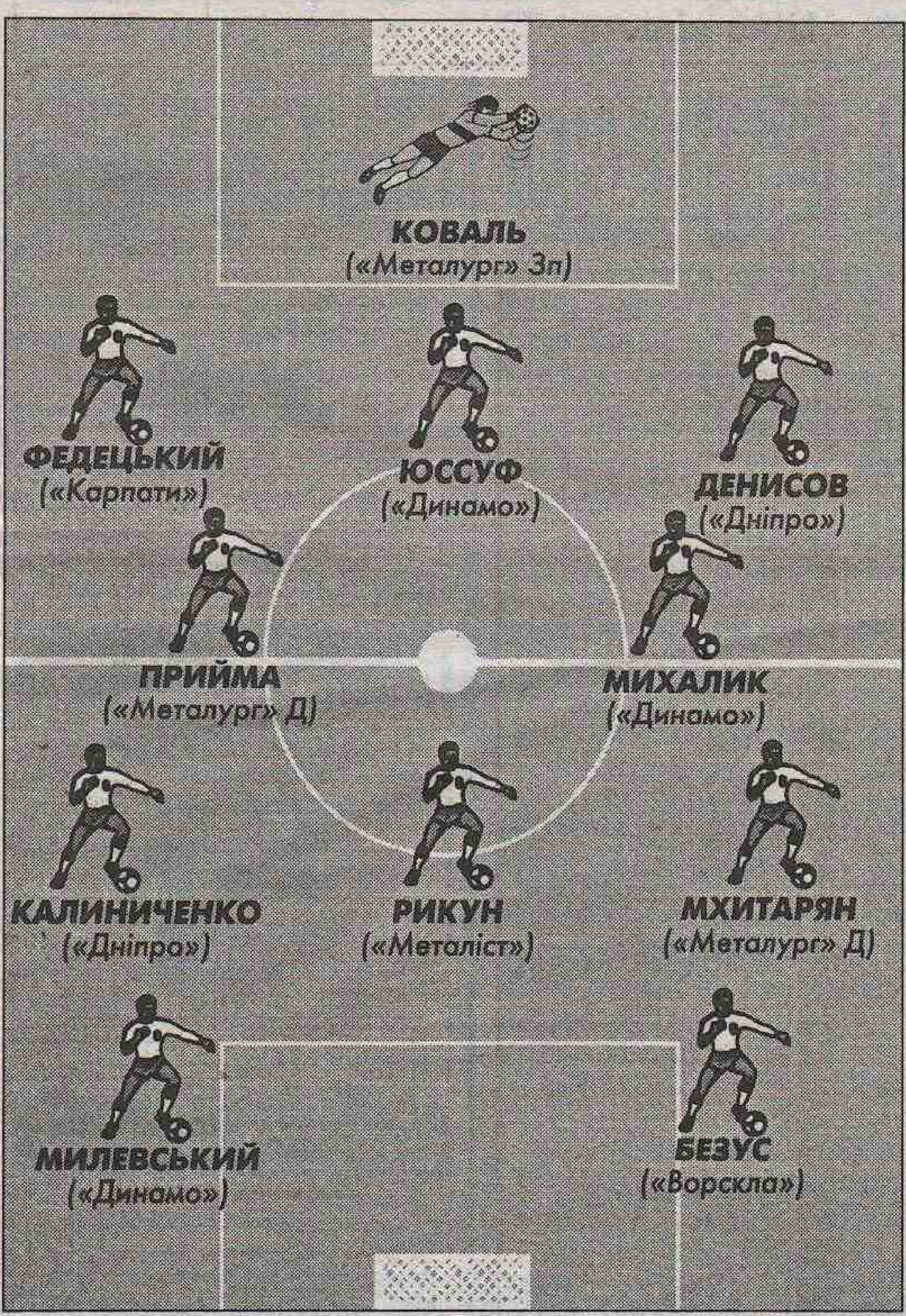
Артем парирував "не словом, а ділом": два голи в матчі з головним конкурентом на внутрішній арені — гідна відповідь гідного спортсмена. Парадокс у тому, що Миля грав як завжди: крім пари результативних ударів, йому так і не вдалося ще бодай раз влучити в площину воріт гостей. Одначе цього разу старання форварда були продуктивнішими.

То з чим же пов'язаний вереснево-листопадовий спад у грі десятого номера "Динамо"? Перша, об'єктивна, причина полягає в особливості функціонування людського організму: ну, не може ця субстанція бути повсякчас на піку можливостей, її розвиток нагадує криву, де завше є місце для виснаження й перепочинку. Друга — незалежна від Милевського — причина криється в давній болячці динамівців: у Києві вже давно немає сильного розігруючого півоборонця, тому восени Артем і не радував нас часто точними ударами, бо немає кому віддавати йому відповідні передачі. Мілош Нінкович — футболіст хороший, але не більше того. Олександр Алієв уже фактично в Москві, де на нього чекає червоно-зелена форма залізничників...

Не сумніваюся, що нападник столичної команди невдовзі стане вже дворазовим володарем українського "Кришталевого м'яча".

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 14 ТУРУ

Гравець туру

Артем МИЛЕВСЬКИЙ:

ПОДАРУНОК ПРЕЗИДЕНТУ

Нападник "Динамо" Артем Милевський став героєм поєдинку проти "Шахтаря". Забивши "гірникам" в останньому матчі минулого чемпіонату, Артем цього разу поліпшив свої показники, відзначившись двічі. І вперше в сезоні отримав найвищу оцінку від експертів "УФ" у турі.

— За рахунок чого вдалося обіграти такого принципового суперника?

— Знаєте, хотілося забути і перекреслити останні невдачі, все-таки останній місяць був не дуже позитивним. Ми програли в Кубку України, потім невдало зіграли в чемпіонаті, зазнали поразки від "Інтера" і, нарешті, нас спіткала невдача в поєдинку проти греків. Тому хотілося, щоб настрій після сьогоднішньої гри був хорошим, тим паче, в нашого президента день народження. Отже, думаю, гра вдалася й подарунок теж (*усміхається*).

— Як тобі гралося з Шевченком?

— Як завжди, нормально, зручно. Разом організували два голи. Він здорово пасував, хоч і сам міг забити.

— Ігор Суркіс після матчу сказав, що пара Шевченко — Милевський видала один з найкращих матчів.

— Можна й так сказати (*усміхається*). Повторюся ще раз, головне, що ми виграли.

— Що такого сказав тренер під час перерви, що команда так зібралася?

— Тренер ще до гри нас добряче налаштував. Він чудово розумів наші невдачі й проблеми в збірній. Кожного викликав, поговорив, тому настрій, який він нам передав, неабияк всім допоміг.

— Артеме, тебе можна вважати фахівцем по "Шахтарю"?

— Дай, Боже, щоб я й далі забивав (*усміхається*).

— Далі — три?

— Буду старатися.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

КОМАНДА	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. ДИНАМО			3:0	3:1		6:0	1:1			2:1	3:1		2:0	5:0			13	11	2	0	34-7	35
2. МЕТАЛІСТ	1:2		1:1				1:0		1:0				2:0		1:0		13	9	2	2	16-5	29
3. ШАХТАР				4:1			5:1			4:0					3:0		13	8	4	1	31-13	28
4. МЕТАЛУРГ Д		0:1			0:0	0:0		3:0			4:1	3:0		2:0		4:1	13	7	3	3	23-13	24
5. ДНІПРО	0:2	2:0	2:2				3:0	1:1									13	7	3	3	19-9	24
6. ТАВРІЯ		0:0			2:1			2:2	1:0			2:0		2:1	3:1	3:2	13	6	5	2	17-16	23
7. КАРПАТИ				2:2						5:0		3:3	4:0			1:0	13	5	5	3	22-18	20
8. АРСЕНАЛ	0:1		2:4				0:0			4:1					2:1		13	4	4	5	18-19	16
9. ВОРСКЛА	1:1		1:1	1:2			1:2			3:2			2:0	0:0	0:0		13	3	6	4	13-12	15
10. ОБОЛОНЬ		0:2			1:0	1:0						4:1	3:0			0:1	13	5	0	8	16-25	15
11. ІЛЛІЧІВЕЦЬ		0:2	0:2		0:3	2:2		1:2	0:0			2:1		2:0		1:0	13	4	2	7	14-22	14
12. МЕТАЛУРГ Зп		0:2			1:3			2:1	1:1						2:1	3:0	13	3	3	7	15-25	12
13. ЗОРЯ			1:3		0:1	0:0		0:0			3:2	3:1				2:0	13	3	2	8	9-24	11
14. ЧОРНОМОРЕЦЬ			0:1		0:1		1:1	1:3		0:1		0:0				2:0	13	2	3	8	8-20	9
15. КРИВБАС	1:3			0:1			1:2			3:2	0:2		4:0	2:3			13	2	1	10	14-24	7
16. ЗАКАРПАТТЯ		0:2	1:1		0:2			2:1	1:3								13	2	1	10	8-25	7

Динамо-2

ДИНАМІВЦІ СПОДІВАЮТЬСЯ НА ВЕСНУ

Як і решта колективів першої ліги, друга команда "Динамо" завершила сезон достроково. Відповідно, в більшості гравців найближчого резерву "біло-блакитних" несподівано "вималювалася" чимала за тривалістю відпустка. Аби футболісти геть не забули за цей час про футбол, інформаційна служба клубу вирішила поспілкуватися з низкою виконавців. Підсумки першої половини сезону підбили воротар Артем Кічак, захисник Євген Новак, півзахисник Сергій Рибалка й нападник Володимир Коваль. Кожен з них відповів на шість запитань.

1. Яким виявилося перше коло нинішнього чемпіонату для другої команди київського гранда?

2. Якою була перша частина сезону для вас особисто? Своєю грою залишилися задоволені?

3. Як ставитеся до рішення перенести осінні тури на весняну частину сезону?

4. "Динамо-2" посідає незвично низьке для себе дев'яте місце. Вважаєте, навесні команді до снаги піднятися вище?

5. Завдяки набутому досвіду цього сезону легше грати проти старших суперників?

6. Які необхідні висококласному футболісту риси характеру потрібно розвинути особисто вам?

Артем КІЧАК:

ПОБЛАЖОК СОБІ НЕ РОБЛЮ

1. Тренери, загалом, залишилися задоволеними грою своїх підопічних. Ми добре розпочали, обігравши харківський "Геліос", який, за підсумками першої частини сезону, перебуває серед лідерів турнірної таблиці. Але було й кілька поєдинків, які провели відверто невдало, наприклад, із ПФК "Севастополь". Цього року до нас прийшли кілька хлопців з академії. Поперлах їм було складно — я сам знаю, як непросто дається перехід від дитячого футболу до дорослого. Але хлопці, які грали більше за інших, ті ж Гриппа й Коваль, показували їм хороший приклад. На ділі доводили, що немає нічого неможливого. Просто потрібно налаштовувати себе на боротьбу і не поступатися супернику.

2. У першій частині нинішнього чемпіонату в мене був один важливий момент. Після повернення з розташування молодіжної збірної України (після матчу зі Словенією) я відчув упевненість у своїх силах. Це й позначилося суттєво на моїх виступах вже за "Динамо-2", стало своєрідним стимулом. Тож особливих проблем цієї осені не виникало. Думаю, що відіграв на нормальному рівні.

3. Не можу сказати, що рішення перенести кілька незіграних матчів на весняну частину змагань — це погано для команди. Але в той же час ми тільки-но відчули смак першої ліги, набули впевненості. Все ж мені здається, що було б більше користі, якби ми продовжили грати.

4. Звісно, ми маємо бути вище в таблиці. І, переконаний, це команді до снаги. Ми втратили багато очок, хоча за грою не поступалися жодному з суперників. Можливо, просто поки не вистачає досвіду. У команді багато молодих хлопців, а проти нас грають дорослі футболісти. Але ми набудемо впевненості, обов'язково піднімемося в турнірній таблиці й закінчимо сезон серед лідерів.

5. Досвід — річ безцінна. Я впевненіше почуваюся в рамці, вже не боюся виходити з воріт, коли це необхідно. Із кожним роком стає легше. Пам'ятаю, поперлах було дуже важко, страшенно хвилювався, через що не міг зосередитися як слід. Але з кожним матчем це поступово минало. Зараз таких проблем немає, просто виходжу на поле й прагну впевнено грати. Також підказую молодим хлопцям, захисникам. Коли воротар грає надійно, вони також роблять менше помилок.

6. Футболіст постійно мусить удосконалюватися. Мені особисто потрібно більше працювати над грою ногами, поліпшувати дії внизу. Раніше я міг щось недопрацювати на тренуванні, десь не впасти. Але, перейшовши до "Динамо-2", де побачив, як викладаються досвідченіші Денис Бойко та Роман Загладько, вже не міг робити собі поблажок. На недоліки вказує тренер Олександр Мороз, на тренуваннях і після них. Прагну до нього дослухатися.

Євген НОВАК:

КАЛЕНДАРЯ НЕ БОЇМОСЯ

1. На мій погляд, команда виступила нормально. Особливо, якщо брати до уваги той факт, що до колективу влилося багато хлопців 1992 року народження. За втраченими очками ми перебуваємо на шостому місці — не так уже й катастрофічно.

2. Своїми діями, в принципі, задоволений. Усі матчі провів стабільно, без провалів.

3. Наприкінці першого кола ми саме набрали потужної ходи, відчули, що зігралися. Тому й трохи прикро, що сезон закінчився завчасно. Ліпше було б дограти матчі, що залишилися. Але це не від нас залежало... Той факт, що навесні календар буде дуже насиченим, динамівців не лякає. Ми й восени грали за непростим графіком, матчі відбувались через три дні на четвертий. Тому — не звикати.

4. Звісно, це не наше місце. Але оскільки до команди прийшло багато молоді, якій потрібен час, щоб зігратися й набратися досвіду, нинішнє становище — закономірне. У верхній частині турнірної таблиці дуже висока щільність — друге місце від п'ятого відокремлюють три очки. Отже, ми маємо шанс. Тим паче, що маємо в запасі зустріч із ФК "Харків".

5. Ми не стоїмо на місці, а додаємо з кожним роком. Зараз я став упевненішим у собі, розумію, що маю бути прикладом для молодших хлопців.

6. Знаю, що мушу розвивати працьовитість і працездатність. А про недоліки казати не хочу. Як і в кожної людини, вони є, тому прагнутиму позбутися своїх "мінусів". Тренери на них вказують, а все інше залежить від мене. Якщо працюватиму — все прийде.

Сергій РИБАЛКА:

ПРОКИДАЮЧИСЬ УРАНЦІ, ДУМАЮ, ЩО НЕЗАБАРОМ МАТЧ

1. Вважаю, перше коло доволі успішне. Команді трохи не вистачало стабільності. Але кожен матч був видовищним і запам'ятався. У нас завжди було багато небезпечних моментів і забитих м'ячів. Коли програвали, звичайно, засмучувалися. Загалом, все було гаразд.

2. Думаю, що першу частину сезону я провів досить непогано. Забив шість м'ячів, що для опорного півзахисника цілком нормально.

3. Після завершення першої половини сезону настало якесь спустошення, хотілося ще пограти. Переконаний, забити міг би й більше, якби не ситуація з епідемією та перенесенням матчів. Ще й досі, прокидаючись вранці, думаю, що незабаром має бути матч... В останніх поєдинках ми почали краще грати в пас і здобувати результат.

4. Думаю, навесні нам вистачить сил, щоб поліпшити своє турнірне становище. Зараз потрібно добре відпочити й плідно провести два кіпрські збори. Тоді в другому колі ми гратимемо ще краще.

5. Досвід за гроші не купиш. Я прийшов із другої ліги й можу сказати, що рівень першої набагато вищий. Тут усі команди рівні. Зараз, після періоду, проведеного в "Динамо-2", вже спокійно виходжу на матч, не хвилююсь.

6. Потрібно старанно працювати на тренуваннях, намагатися доводити на полі, що тебе недаремно випускають в основі. Тренери хочуть від мене бачити більше гри вперед, я ж часто віддаю передачі впоперек... Це недолік, працюю над ним.

Володимир КОВАЛЬ:

МАЮ РОБИТИ ВСЕ ШВИДШЕ

1. Ми могли виступити й краще, але з різних причин не всі були в оптимальній формі. Через це команда недорахувалася кількох очок. Найбільше запам'ятався перший матч проти "Геліоса", в якому мені вдалося відзначитися двома забитими м'ячами.

2. В академії, звичайно, рівень зовсім інший. Коли вперше виходив на поле в складі "Динамо-2", було страшно, неймовірно хвилювався. Спочатку важко входив у гру, але потім звик, і в наступних поєдинках все налагодилося. У перших матчах частіше забивав, але потім не завжди виходило знайти свою гру. Мене підтримували тренери, казали, що все добре, що потрібно йти далі. Допомагали й старші партнери, підказували в офіційних поєдинках і тренувальному процесі.

3. На мій погляд, тури, що залишилися, варто було дограти восени. Ми саме набрали форму й знайшли свою гру.

4. Звичайно, навесні ми докладемо максимум зусиль, щоб поліпшити наші турнірні показники.

5. Розумію, що досвіду, як такого, в мене ще дуже мало. Лише з початку нинішнього сезону граю в "Динамо-2". Тут потрібно набагато швидше думати, віддавати партнерам м'яч, рухатися. Крім того, в академії я грав з однолітками, а зараз доводиться боротися проти дорослих суперників. Це зовсім інший рівень, тому непросто. Але я працюю.

6. Маю навчитися все робити швидше, забивати більше м'ячів. Адже я нападник, хоч і не завжди був ним. У збірній протягом року доводилося грати на позиції правого захисника. Але все ж таки, комфортніше почуваюся попереду. З-поміж інших динамівських форвардів краще взаємодію з Сергієм Шевчуком, який старший від мене на два роки. Я його знаю ще з академії.

Світлана ПОЛЯКОВА.

Євро-2012

"РУХ" ЗА МІЛЬЯРД

Івано-Франківськ має всі шанси заробити на "ЄВРО-2012", якщо Львів прийматиме чемпіонат. Місцевим чиновникам потрібно вирішити лише три проблеми — дороги, аеропорт і стадіон, — констатує прес-служба івано-франківського "Прикарпаття".

Епопея з реконструкцією місцевого стадіону "Рух" триває вже понад двадцять років. Наразі є унікальна можливість довести цю справу до кінця, оскільки Івано-Франківськ потрапляє до 150-кілометрової зони довкола Львова. Це означає, що місто має всі шанси долучитись до проведення футбольного чемпіонату "Євро-2012". Приміром, одна з закордонних команд могла б провести тут тренувальний збір перед матчем.

Зрозуміло, що на стадіон у такому стані, в якому він є зараз, ніхто й не гляне. Головна спортивна арена Івано-Франківська не те, що європейським, а й українським нормам відповідає з великою натяжкою... Міська влада вклала в неї вже майже 30 мільйонів. Аби завершити реконструкцію, потрібно ще стільки ж. Зокрема, необхідно відремонтувати трибуни, поладити табло, яке через погану погоду просто може не працювати.

Також є великі зауваження щодо освітлення й самого поля, яке, за стандартами ФІФА, має не лише відповідати певним розмірам, а й обігріватись. Проте в міської влади є амбіційніший план, аніж просто добудувати стадіон. Ще два роки тому міськвиконком розробив інвестиційний проект спортивного комплексу. Наразі його вартість становить майже мільярд гривень. "Окрім спортивних закладів — тренажерних залів, басейнів, тенісних кортів, поблизу стадіону з'явиться й готель", — переконує начальник управління економічного та інтеграційного розвитку міськвиконкому Богдан Білик. Відповідно до проекту, він буде розрахований на 300 місць, а за статусом матиме чотири зірки. Чиновник запевнив, що пропозицією вже зацікавились два іноземні інвестори. Але поки угода не підписана, називати хто вони Богдан Білик відмовився.

Привабливим проект є й тим, що стадіон розташований поблизу центральної частини міста, тому інвестор може непогано заробити на послугах, які надаватиме спорткомплекс. А керівник спорткомітету Віталій Матешко додав, що одна з вимог, яку ставитиме міськвиконком, — не будувати на виділеній землі житлових об'єктів.

Ігор ШУХОВЦЕВ: ПРАЦЕЗДАТНОСТІ Й ТЕРПІННЯ МЕНІ ВИСТАЧАЛО ЗАВЖДИ, А ОТ РОЗУМУ ІНКОЛИ БРАКУВАЛО

Продовження. Початок в № 173

— Ілля Близнюк якось сказав, що йому російський менталітет ближчий, ніж український. Ви теж пограли у Росії. Є, на вашу думку, якась суттєва різниця між росіянами й українцями та рівнем нашого футболу?

— Важко відповісти об'єктивно на це запитання. Можу лише згадати, що потрапивши до Росії, я не відчував дискомфорту. Хоча й розумів, що перебуваю не вдома. Втім, футбольна мова знайома всім однаково і я вважаю, що наразі російський футбол на кілька кроків випереджає нас, незважаючи на те, що наші клуби теж постійно грають в єврокубках на найвищому рівні. Росіяни просто раніше взяли приклад з Європи й почали не просто брати участь в тому ж таки Кубку УЄФА, а й перемагати в ньому. Думаю, що це нормальна ситуація, адже в них країна і більша, й багатша. Але ми рухаємося з кожним роком вперед. Варто лише поглянути на результати "Динамо" та "Шахтаря". Останній, на мою думку, демонструє просто феноменальну гру.

ВДЯЧНИЙ МИКОЛІ ПЕТРОВИЧУ ПАВЛОВУ ЗА ДРУГИЙ ШАНС

— У самій Росії кажуть, що Москва — це одне, а вся інша Росія — зовсім інше. Ви побували й там, і там. Яка ваша думка з цього приводу?

— Правильно кажуть! І за рівнем життя, і за розвитком спорту Москва завжди попереду. Там лише в прем'єр-лізі скільки команд зі столиці грає!

— І ось, нарешті, настає, мабуть, найкращий, період вашої кар'єри. Ви перебираєтесь до маріупольського "Металурга", в якому граєте 12 сезонів! Перші сім з них припали на період з 1997 по 2003 роки. Хто вас покликав до команди?

— Ігор Бєланов, який працював тоді начальником команди. Він знав мене по роботі в "Чорноморці" з 1986 року, коли я грав за дубль одеситів, а Ігор Іванович — за основу. В цей час команду якраз прийняв Микола Павлов. До речі, наша зустріч відбулася саме в Одесі. Ігор Бєланов познайомив нас із Павловим в кабінеті й залишив поспілкуватися вдвох. Він сказав: "Ігоре, я знаю тебе як голкіпера дуже давно й цілком задоволений твоєю грою, але в тебе проблеми з дисципліною. Треба щось з цим вирішувати". Я тоді просто попросив дати мені шанс і пообіцяв довести всім, що вартий того, щоб грати в хорошій команді. Тоді мені в житті випав другий шанс, і я за нього вчепився зубами. Дуже вдячний Миколі Петровичу, що він мені його дав і повірив у мене. Цей фахівець відіграв у моєму житті дуже велику роль.

— Ви ще не були в Маріуполі, коли після матчу проти "Ворскли" тренера тієї ж "Металурга" Юрія Погребняка дискваліфікували довічно?

— Я через тиждень після цього приїхав до Маріуполя, а Павлов тоді теж сидів на трибунах під час домашньої гри команди. Я ж просто приїхав подивитись місто. Наступний тур команда проводила в Одесі, де ми з Павловим і познайомились, адже саме тоді він і став повноправним головним тренером маріупольського "Металурга".

— Порівняйте, будь ласка, рівень арбітражу дев'яностих і нинішній.

— Знаєте, ця тема дуже роздута. А як наслідок — незадоволені всі: і команди, й арбітри, й уболівальники. Кожна зі сторін завжди буде чимось незадоволена, але не забуваймо, що арбітри — звичайні люди. У дев'яностих, можливо, було дещо важче, адже тоді були інші часи й інші порядки. Втім, я, з вашого дозволу, не хотів би спекулювати цією темою, яка завжди буде наявною в нашому футболі.

— До речі, я вас не підштовхував до критики на адресу наших суддів. Бо й сам вважаю, що рівень життя в країні й рівень футболу занизькі, то й судді не можуть бути феноменальними...

— Так, тут, знову ж таки, відіграє роль і наш менталітет. Хочу лише побажати всім нам, щоб рівень нашого життя й футболу підвищувався. А так, людина після роботи, де їй не дають зарплатні, приходить на футбол злою і незадоволеною всім. Подивіться на Європу, де люди ходять на футбол сім'ями і палко підтримують своїх улюбленців. Думаю, що ми рухаємось у правильному напрямі і з часом подолаємо всі ці негаразди. Ось тої й із суддівською темою можна буде покінчити.

УЖЕ 14 РОКІВ НІЧОГО НЕ ВЖИВАЮ

— Гаразд, неприємну суддівську тему ми закінчуємо. Павлов. Завдяки чому Микола Петрович майже з усіма командами досягає хороших результатів?

— Знаючи цю людину майже 12 років, можу відповісти на це запитання зі стовідсотковою впевненістю. Микола Петрович досягає успіхів з кількох причин. Перша: він полюдськи ставиться до футболістів і стоїть за них горою. У свою чергу, футболісти відповідають йому взаємністю, "вмираючи" на футбольному полі за свого тренера. Друга — жорстка дисципліна.

До того ж, Микола Петрович завжди звертав увагу на дитячий футбол і вихованців власних шкіл. Саме він налагодив справи з дитячим футболом у Маріуполі. Так, не за рахунок власних коштів, але він підштовхнув людей, які можуть профінансувати це, наприклад, нашого президента Бойка. У Маріуполі зараз майже в кожній школі є футбольне поле. Там вже можна пів-України розмістити!

— Павлов, тільки-но прийнявши команду, майже повністю змінив весь склад: підтягнув перспективну молодь і запросив таких футболістів, як Сергій Дірявка, Ігор Плотко, Віталій Пантилов, Микола Волосянко. У підсумку тренер не прогадав, але як тоді відбувалося злиття колективу?

— Це дуже цікава тема, і я вам розповім про ще одну позитивну рису Павлова: він завжди запрошує футболістів, у першу чергу, оцінюючи їх людські, а не футбольні якості. Дірявка був футболістом збірної, а Волосянко виступав за "Динамо" поруч з нашими зірками. Але чомусь ці футболісти були забуті. Натомість Павлов зі своїм бажанням допомогти хорошим людям, запрошує їх до Маріуполя. Чи могли вони не заграти? Ні! Вони мусили віддячити тренеру на футбольному полі й тільки на ньому. Саме через це такі футболісти й зігрались буквально за місяць. Адже вони завжди вміли класно грати в футбол, але спрямувати їх на правильний шляхи і запрягти в один віз зумів Микола Петрович.

— У команді тоді грав один з найталановитіших і найнереалізованіших на сьогодні гравців України — Олександр Рикун. У нього вже тоді були проблеми з режимом?

— Йому тоді всі говорили, щоб він схаменувся. Але справжній вплив на Олександра мав тільки Павлов. Ми з ним постійно жили в одній кімнаті на зборах і багато спілкувалися. Він дуже хороший, веселий хлопець і талановитий футболіст. Але свого часу й він, і я десь... не вгадали із дисципліною. Втім, і так Рикун є Рикун. Подивіться, на якому рівні він виступає і яку передачу може віддати! Це гравець від Бога. Павлов дуже довго бився за те, щоб він, нарешті, отямився, але він цього не розумів. І це його занапастило. Хоч періодично він і брався за розум. Нині ми інколи з ним спілкуємося по телефону.

— Ви теж мали проблеми з режимом?

— Звичайно! Вони в мене були і в "Уралмаші", і в "Торпедо". Петрович (Павлов. — **Авт.**) сказав мені: "Закінчуй, тоді все буде нормально". Я це також мав на увазі, коли сказав, що Микола Петрович дав мені в "Іллічівці" другий шанс. І ось вже 14 років нічого, ні за яких обставин не вживаю...

— Тобто, Павлов мав на вас такий вплив — як тільки сказав покінчити з розгульним життям, ви його одразу послухали?

— Можливо, я сам до цього додумався буквально за місяць до зустрічі з Павловим. Але, коли ми поспілкувались, він спитав мене про проблеми з режимом. Я тоді пообіцяв, що не підведу його. А про те, як важко мені було виправитись і взятися за розум, знали лише Павлов і мій друг Сергій Дірявка. Я тоді дуже важко боровся зі згубними звичками... А Рикун, до речі, міг стати одним із найкращих у Європі. До речі, в 2005 році, коли Олександр віддав дві результативні передачі, Україна перемогла Туреччину з рахунком 0:3. Він тоді, як зараз пам'ятаю, сказав, що такі паси він може віддавати тільки Шеві.

— Усі шість років "Іллічівець" грав приблизно одним складом, мав непогані фінансові можливості, клубну інфраструктуру, але на щось істотніше, ніж на четверте місце, у сезоні 2000/2001 замахнутися не зміг. Чому?

— Для "Іллічівця" це й так було неймовірним досягненням!

— Ніхто з цим не сперечається, та чи мав змогу клуб тоді підсилитись і замахнутись на щось вище, адже справи йшли дуже непогано?

— Мабуть, ні. Наш президент Бойко мав, окрім футбольного клубу, ще й величезний завод і бізнес, тому й не міг всю енергію, зусилля і ко-

шти зосередити виключно на команді. Він і так дуже багато робив для маріупольського футболу, особливо — дитячого. Просто не було такої цілі — пробитися в Європу і бути серед грандів. Його основною позицією було надати шанс молоді реалізувати себе і забрати дітей з вулиці. Ні про яке грандіозне фінансове вливання в "Іллічівець" мови не було.

— Саме в тому сезоні ви зіграли один матч в дублі "Іллічівця". З якої причини?

— У дублі (Здивовано. — **Авт.**)? А, це ж одна з методик Павлова: "Хай-но зіграє за дубль, подивимось, яке в нього буде ставлення до цього й до гри". Дірявка, незважаючи на свій зірковий статус, теж зіграв кілька ігор за дублюючий склад. Саме в дублі ми й доводили, що гідні виступати за основу.

МОЛОКУЦЬКО БУВ ДЛЯ ПАВЛОВА ЯК РІДНИЙ СИН

— У 2002 році в автокатастрофі загинув Степан Молокуцько. Той чорний день надовго залишиться таким для Маріуполя. Яким був Степан? Кажуть, що він ось-ось мав заграти за збірну України...

— Так, це також одна із заслуг Павлова, адже саме він зробив зі Степана хорошого футболіста. Він дуже хотів, щоб Степан грав за нашу молодіжну збірну, і навіть незадовго до автокатастрофи на тренерському зібранні сказав, що Степана хочуть забрати і в донецький "Металург", і в "Шахтар". Хлопчик виріс просто на очах і був дуже хорошою людиною і футболістом. У нас із його батьками дуже теплі стосунки. А для Павлова він був, взагалі, як рідний син. Коли до нас, гравців, напередодні гри проти "Шахтаря" дійшла трагічна звістка про смерть Молокуцька, ми просто не могли прийти до тями. Гру хотіли спочатку перенести, але передумали. А для Миколи Петровича це була справжня трагедія. Наскільки мені відомо, ця трагедія була далеко не першою в його житті... Всі ми пам'ятаємо Степана й вже багато років боремося за те, щоб присвятити його пам'яті футбольний турнір в Маріуполі. Він має стати для молоді прикладом.

— Вам так і не вдалось зіграти за збірну жодного матчу. Жалкуєте про це?

— Я шкодую про те, що, коли був шанс зіграти за збірну, я не дружив із дисципліною і режимом. Мені мало надійти запрошення до збірної...

— В одному з інтерв'ю ви натякнули, що не зіграли в збірній через якісь моменти, не пов'язані з футболом...

— Так, про цей момент своєї кар'єри я жалкував завжди. Якось на зборах в Ялті ми тренувалися разом з київським "Динамо", і Михайлов (тренер воротарів збірної України. — **Авт.**) говорить, що я міг би зіграти за збірну. Я ж жартома відповів, що для цього потрібно мати клепку в голові. Ну, посміялись ми з ним і продовжили тренування... Ой, дисципліна колись була моїм ворогом. Про що, про що, а про цей втрачений шанс можна й пожалкувати...

— Один з ваших колишніх одноклубників Олександр Горшков зіграв свій перший матч за збірну, коли йому було вже за тридцять. Що скажете з приводу своїх шансів?

— Їх немає. У нас є П'ят (так партнери називають Андрія П'ятова. — **Авт.**), якого я вважаю одним із найкращих воротарів Європи. Ну й, звісно, Шовковський, якого, на жаль, останнім часом постійно переслідують травми. Так, були свого часу в дуже хорошому ігровому тонусі Горяїнов, Глущенко, Шутков, Шуховцев, але поруч завжди були кращі воротарі. Колись в мене був шанс, я його втратив. Зараз мені просто потрібно доводити, що я ще чогось вартий, а П'ятову — доводити, що він найкращий.

— А що ви скажете про іншого воротаря "Шахтаря" — Худжамова, якого особисто я вважаю найсильнішим воротарем країни?

— Худжик — дуже хороший воротар. Тут без питань, адже недарма його запросили до "Шахтаря". Дай Боже, щоб прийшов і його час, коли ми з впевненістю будемо говорити, що він найкращий. Але зараз ми говоримо про П'ятова, тому що Худжик зовсім не грає за свій клуб і збірну. Свого часу Андрій заслужив собі ім'я у "Ворсклі", а Рустам врятував не одну гру за ФК "Харків". Зараз сильніший Андрій.

— У свій час Шуст, Худжамов і П'ятов одночасно переходили до стану "гірників". Чи не було це з самого початку для двох із них кроком назад, адже грати втрьох вони просто не могли?

— Знаєте, коли тебе запрошує "Шахтар" чи "Динамо", то не так вже й легко їм відмовити. Кожен із них, безумовно, йшов туди з прагненням довести, що він вартий бути номером один, і ніхто не давав гарантії, що хтось з них конкретно буде основним. Тому краще спитати про це в самих хлопців.

— Власне, ви вже не раз говорили, що на початку своєї кар'єри про гроші не думали зовсім, бо просто хотіли грати в футбол. Не здається, що нині у молодих футболістів в голові передусім "зелені"?

— Я не вважаю, що це ганебно і що футболістам має бути за це соромно. Коли я був молодий, то грошей як таких просто не було ні в кого. Тим паче, великих грошей у футболі. Заробляти багато — нормальне прагнення кожної людини, адже всі мають думати про своїх рідних і сім'ю. Кожен робить так, як вважає за потрібне. До того ж, важка праця має відповідно оплачуватись.

ПІД ЧАС ФІНАНСОВИХ НЕГАРАЗДІВ У "АРСЕНАЛІ" БАТЬКИ ВЖЕ БУЛИ ГОТОВІ ВИСИЛАТИ САЛО

— Перехід до "Арсеналу" ви назвали одним з небагатьох рішень, про які ви потім пошкодували...

— На той час "Іллічівець" уже використав всі можливі й неможливі ресурси, тому команді потрібна була свіжа кров, або просто фінансове вливання. Було багато певних моментів, які мене не влаштовували. Тим паче, в інших командах гравці отримували набагато більше. Ми поговорили з віце-президентом — і не зійшлись у багатьох питаннях. І тоді мені зателефонував Грозний, сказавши, що чекає на мене в "Арсеналі". Та й не говорив я, що шкодую про це. Команда була дуже збалансованою, грала на хорошому рівні. Підтвердженням чого й стала чудова серія із семи матчів, в яких ми не зазнали жодної поразки. Навпаки: я шкодую, що тоді в команді з'явились фінансові труднощі, й вона одразу ж почала розвалюватися. Я дуже хотів би, щоб тоді все склалося інакше. А нам сказали, що команди вже не буде.

— Саме ви стали тоді ініціатором розриву контракту з "Іллічівцем", написавши заяву про звільнення. Чи коректно це було щодо рідного клубу?

— Нехай навіть мій перехід в чомусь був некоректним, але ж ніхто не питає про некоректну поведінку з боку клубу. Буквально через місяць після того "Іллічівець" залучив до своїх лав Цихмейструка, Закарлюку і ще шістьох футболістів "Шахтаря", створивши для них чудові умови. Коли ж я, старожил команди, говорив про поліпшення умов праці, то мені ніхто не пішов назустріч і навіть не спробував залишити в команді. У кожної медалі два боки, але як я маю почуватися, коли через місяць після мого переходу маріупольська команда скуповує футболістів, які вже отримують в десять раз більше, ніж отримував я?

— До речі, з Артемом Милевським познайомилися саме тоді?

— Ні, в одному з інтерв'ю мене просто не почув журналіст і замість Алієва, з яким я добре спілкуюсь, написав про Милевського. Саме з Сашком ми інколи зустрічались в Києві, пили каву.

— Зараз ви часто спілкуєтеся з Алієвим?

— Та я не можу сказати, що ми з ним колись дуже часто спілкувались чи що він мені дуже хороший друг. Просто через друзів-футболістів інколи доводилось перетинатись, вітались і теревенили.

— Київську команду тоді тренував Вячеслав Грозний. З того часу, як ви працювали з ним у вінницькій "Ниві", він сильно змінився?

— Та всі люди змінюються. Він як тренер став досвідченішим, дещо змінилось його бачення футболу. Півроку в "Арсеналі" всі його гравці провели на дуже хорошому рівні, відчуваючи, що працюють з класним тренером.

— У "Арсеналі" на той момент грав талановитий грузинський нападник Шалва Апхазава. Кажуть, що його смерть спричинив допінг, який, начебто, гравці вживали.

— Розумієте, він тоді був десь на відпочинку, а ми — в Києві. Нам зателефонували й сказали, що Апхазави не стало... А з яких причин — невідомо. Я не можу про це нічого сказати, оскільки на той час тільки-но перейшов у стан киян.

— Нині розгорівся скандал навколо гравців "Оболоні", які нібито теж вживали заборонений препарат, точніше, їм його неправильно ввели. Періодично проблеми з допінгом у нас виникають. На вашу думку, така проблема є в українському футболі, чи це все вигадки?

— Я не знайомий з допінгами на рівні лікаря. Знаю лише точно, що певні вітаміни вживають абсолютно всі спортсмени, адже ми отримуємо страшенні навантаження на серцевий м'яз і на все тіло загалом. Може, футболістам "Оболоні" щось там і неправильно ввели, але я не думаю, що це проблема нашого футболу. Це не тенденція.

— У "Арсеналі" була затримка з зарплатнею на чотири місяці. За рахунок чого жили футболісти? Вам батьки часом сала не висилали?

— Батьки вже були готові висилати сало. Але, дякувати Богові, обійшлись без цього. До того ж, що, що, а в "Арсеналі" нас годували. (Сміється, додаючи, що ще й непогано годували. — **Авт.**).

ЩОБ ВИСТУПАТИ В ЗБІРНІЙ, ТРЕБА ГРАТИ ЗА "ДИНАМО" АБО "ШАХТАР"

— До "Таврії" вас запрошував Заяєв такими словами: "Ти непоганий воротар. Приїжджай — пограєш у нас". А самі ви вважаєте себе хорошим воротарем?

— Повторюсь: на певному рівні я вважаю себе нормальним, хорошим, посереднім воротарем. Ні принижувати, ні перебільшувати свої можливості не буду. Про це судити спеціалістам і тренерам.

— Ігоре, ви навіть якось по-одеськи сказали: "Нормальний, хороший, середній воротар"! Я так і напишу! (Жарт вдався. Ігор сміється і поспішає виправитись. — **Авт.**)

— Ні, ну я просто себе поважаю, щоб поважали й інші, та тримаю певну планку.

— А хто зі світових воротарів вам зараз імпонує найбільше?

— Мені подобається гра дуже багатьох голкіперів. Можу відзначити Акинфеева, який вже два роки перебуває на дуже високому рівні. Також хороші воротарі грають в Італії. В дитинстві я дуже захоплювався Шумахером, в кімнаті висіли його фотографії, плакати. Він був для мене кумиром. Зараз, насправді, багато класних голкіперів, але сучасні м'ячі летять за такими траєкторіями, що й вони припускаються помилок: і Касильяс, і Діда, і Вальдес.

— Чому так трапляється, що одні воротарі буквально за день стають гравцями національної збірної (наприклад, Богуш), а інші — все життя вважаються перспективними (наприклад, Руденко з "Чорноморця"), але не більше?

— Аби грати в збірній, потрібно потрапити до "Динамо" чи Шахтаря" — наших грандів! Зрозуміло, що це дві базові команди для збірної. Тим паче, гравці цих клубів постійно грають в єврокубках і здобувають необхідний для гри в збірній міжнародний досвід. Хоча, думаю, це неправильно, й потрібно запрошувати до лав національної команди гравців з інших команд, якщо вони цього варті й демонструють хорошу гру. Так рівень нашого футболу лише підвищиться. Вони мають усвідомлювати, що будь-кого з них можуть запросити до збірної, незалежно від того, кольори якого клубу вони захищають.

— Як би ви прокоментували гру Богуша проти "Інтера"?

— Зараз вже не можна говорити про те, що якби стояв Шовковський, то він би не пропустив. Стас — дуже молодий хлопець і заграв свого часу в Києві через проблеми, які мав Шовковський зі здоров'ям. Богушу потрібно ще дуже багато доводити й вийти на високий рівень гри, коли вже можна буде говорити про стабільність. І стабільності не в чемпіонаті України, де "Динамо" пропускає дуже рідко, а саме в Лізі чемпіонів. Він має підтримувати свій імідж впевненістю на футбольному полі, і, я думаю, що його час ще прийде, адже справжніми воротарями за рік не стають.

Анатолій ВОЛКОВ.

Далі буде.

Сталь

Станіслав ПЕРЕДИСТИЙ:

У ЗАДОРОЖНОГО Є ЧОГО ПОВЧИТИСЯ

20-річний півоборонець дніпродзержинської "Сталі" Станіслав Передистий, на думку вболівальників, став найкращим гравцем осінньої частини першості в своїй команді.

— Станіславе, що можеш сказати про першу половину сезону?

— Ми зараз на п'ятому місці в таблиці, але від другого місця відстаємо лише на одне очко. Друге коло буде вирішальним. Якщо продовжимо працювати таким же чином, навесні станемо ще сильнішими, будемо командою, яка грає на хорошому рівні і показує якісний футбол. У мене, загалом, залишилися дуже хороші враження від першої половини сезону. По-перше, дякую тренерам, які мене взяли в "Сталь". Це Андрій Васильович Северин і Микола Петрович Голик. Мені було приємно з ними працювати, ми провели чотири хороші гри, гідно виглядали в кубковому матчі з "Таврією", хоча й програли. Завдяки новим тренерам — Сергію Михайловичу Задорожному, Саміру Назимовичу Гасанову, Миколі Петровичу Лапі — маю можливість значно збільшити свій досвід. З ними прийшли також і кваліфіковані гравці. Наші тренери поставили хорошу гру, останні одинадцять матчів ми не програли, з лідерами зіграли нормально. Я радий, що працюю з цими тренерами і хочу далі продовжувати співпрацю, адже отримую багато корисної інформації і розумію, що з ними ростиму далі.

— Наскільки швидко тобі, людині, котра прийшла в команду влітку, вдалося адаптуватися в новому колективі?

— З перших днів моєї появи в команді я не відчував себе чужим. У "Сталі" дуже дружний колектив, всі спілкуються один з одним на рівних. Немає такого, що хтось ставить себе вище. Колектив дуже хороший, згуртований.

— Перед початком сезону ти говорив про те, що тебе в Донецьку тягнуло до Дніпродзержинська. Нині не шкодуєш, що перейшов у "Сталь"?

— Ні, все, що робиться, на краще. Тут я спочатку попрацював з Андрієм Васильовичем і Миколою Петровичем, потім, так сталося, зустрівся з новими тренерами, і вже від мене залежить, як виконуватиму їхні вимоги. У команди обов'язково все вийде, якщо ми втілюватимемо на полі настанови тренерів. Вони дуже хороші фахівці.

— Очевидно, що тренерська перестановка по ходу першості пішла на користь команді. Що нового вніс Сергій Задорожний?

— Нові тренери поставили нам грамотну гру, наші дії обдумані, кожен гравець знає, що повинен робити на полі.

При цьому відзначу, що постановка гри перебуває ще в процесі побудови, але команда вже додала в тактичному мисленні, взаєморозумінні, ми зараз добре контролюємо м'яч, можемо зіграти "першим номером", уміємо нав'язувати свою гру суперникам і володіти ініціативою.

— Ти єдиний корінний дніпродзержинець в команді, яка представляє наше місто на всеукраїнському рівні. Що, на твою думку, потрібно робити, щоб кількість дніпродзержинців у "Сталі" збільшувалася?

— Думаю, молодим дніпродзержинцям треба серйозніше ставитися до футболу. Адже підготовка полягає не лише в поведінці на тренуваннях, а й у побуті. Якщо вони житимуть футболом, віддаватимуть себе йому, то обов'язково гратимуть. У "Сталі", чи ні — не так важливо. Може, спочатку в "Сталі", а потім перейдуть ще кудись. Думаю, що будь-який тренер завжди зацікавлений в сильному гравцеві, все залежить від футболістів, від їхнього ставлення до футболу.

— Як вважаєш, чи зможе "Сталь" додати в грі навесні? І чого, на твою думку, не вистачило команді, щоб бути вище в турнірній таблиці?

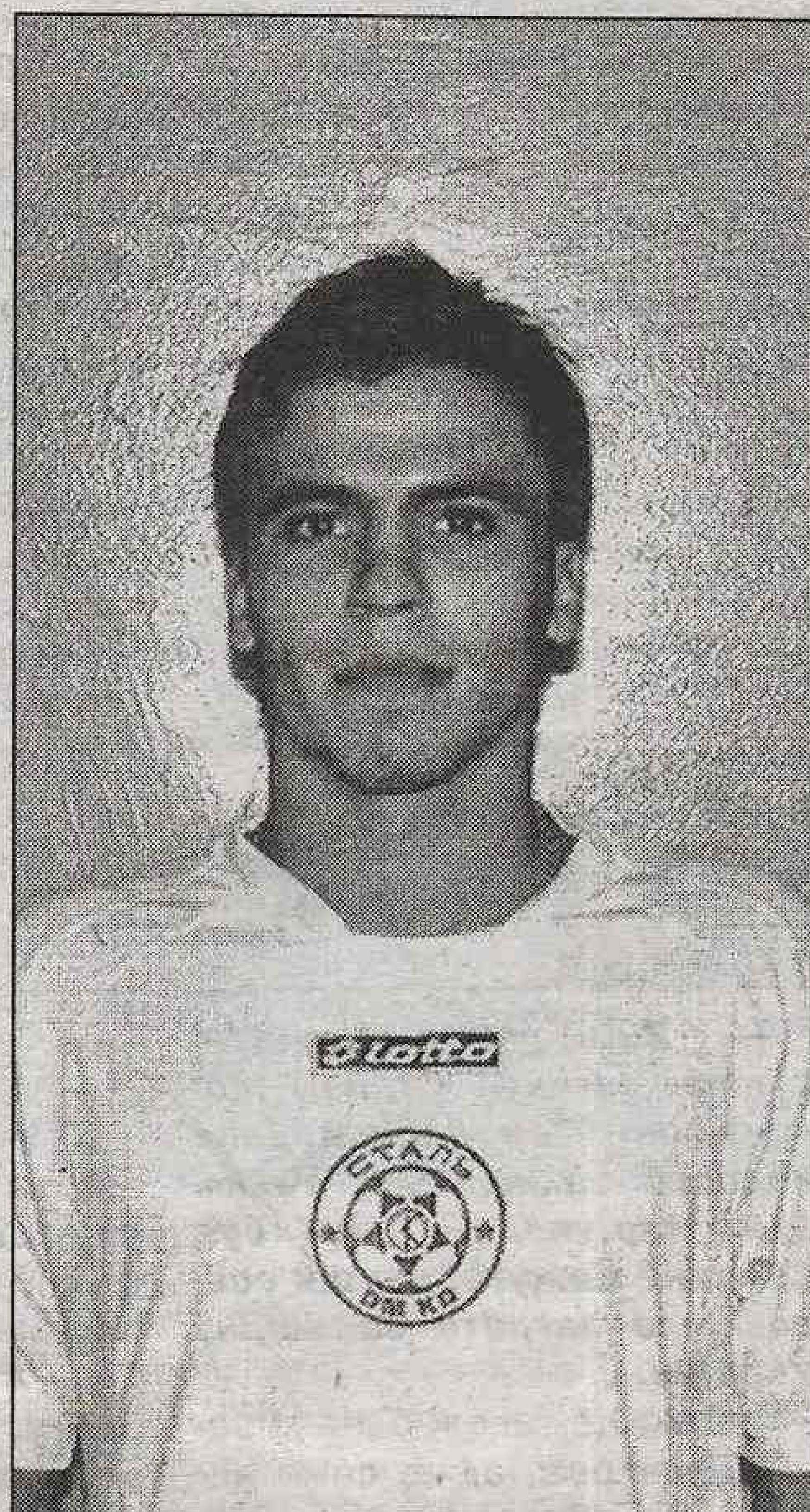
— Не вистачило везіння, також помилялися там, де цього робити не можна було. Наприклад, з тим же "Кременем" (матч завершився з рахунком 2:2. — **Авт.**) не можна було втрачати очки в кінці матчу. Що ж до весни, то я впевнений, що команда буде кращою, тренери матимуть час нас підготувати, і ми візьмемо свої очки.

— Кого з гравців в команді можеш назвати друзями?

— Дружу з усіма хлопцями, але більше всього спілкуюся з Олександром Обревком і Євгеном Гориславським, які, як і я, в оренді від донецького "Шахтаря". З Гориславським наші стосунки за ці місяці стали ще кращими. А так, повторюся, всі хлопці в "Сталі" дуже хороші, колектив просто класний.

— Сильно переживав через поразку збірної України? Був присутній на грі в Донецьку з греками?

— На грі в Донецьку не був. Ви самі бачили, що двадцять тисяч уболівальників через дорогі квитки на матч не змогли подивитися гру вживу. Якби "Донбас-Арена" була повною, то підтримка збірної була б абсолютно іншою. Подивіться, як "Шахтар" грає при заповненому стадіоні. Я дуже хвилювався, тим паче, що за Україну грав Ярослав Ракицький, з яким я в "Шахтарі" ще з інтернату спілкувався. Хотілося, щоб він поїхав на чемпіонат світу. Що ж до інших гравців, то для Шевченка, наприклад, це був останній шанс потрапити на таку подію. Нічого дивного, що по закінченні гри він плакав. Після гри Україна — Греція дивився матч збірної Росії зі Словенією.

Не знаю, чому Росія так грала, але в мене склалося враження, що мотивація у неї чомусь була відсутня.

— Побажання дніпродзержинським уболівальникам від Станіслава Передистого.

— Звертаючись до уболівальників, скажу, що навесні наша гра обов'язково поліпшиться, ми вас радуватимемо. Приходьте на наші матчі, отримуйте задоволення від нашої гри і від наших перемог.

Олександр ГОРБАЧОВ.

Грають ветерани

"КАРПАТИ" — ДРУГІ В ПОЛЬЩІ

21 листопада ветерани львівських "Карпат" гостювали в Польщі. У Перемишлі відбувся 14 міжнародний турнір, присвячений пам'яті гравців команди "Публікатор", які відійшли у вічність. Уже традиційно на цей турнір запрошують львів'ян, які завжди є бажаними гостями.

Три польські команди і "Карпати" з'ясували, хто стане переможцем. У першому матчі карпатці впевнено "розібрались" з перемишльським клубом "Чувай" — 8:2. Натомість у другому матчі нашій команді протистояв клуб "Публікатор". У перші п'ятнадцять хвилин господарі тричі "розписались" у воротах Габора Вайди, який отримав приз найстаршого гравця турніру. А ось другу половину гри "Карпати" розпочали фактично без кіпера, а грали з п'ятим польовим гравцем. Та суперники відразу скористалися неузгодженими діями і ще двічі переправляли м'яч у ворота. За рахунку 0:5 карпатці влаштували таку круговерть, що усі присутні в залі їм аплодували, і спромоглися на чотири голи. Мали львів'яни нагоду зрівняти становище, але арбітр не помітив гри рукою польського гравця і не призначив шестиметрового. Поки наші футболісти з'ясовували, що і як, поляки забили шостий м'яч. Останні три хвилини минули за повної переваги українців, але рахунок уже не змінився — 4:6.

У своєму третьому матчі "Карпати" грали проти збірної Жешува і впевнено перемогли — 9:2. Таким чином, карпатці посіли друге місце, а першими стали гравці "Публікатора".

Тренери "Карпат" Ростислав Поточняк та Віктор Никитюк до складу команди включили таких гравців: Габора Вайду, Андрія Васильчука, Андрія Покладка, Володимира Вільчинського, Любомира Вовчука, Олега Яремчука, Миколу Лапка, Павла Пилипчука.

Слід також відзначити чудову організацію турніру, до чого чимало зусиль доклали президент клубу "Полонія" (Перемишль) Адам Лісовец та бізнесмен Кшиштоф Доміняк.

Павло ПИЛИПЧУК.
Львів — Перемишль.

З Кубком за друге місце капітан команди Володимир Вільчинський.

Статистика знає все

ЧЕРНІВЕЦЬКІ ВБОЛІВАЛЬНИКИ — РЕКОРДСМЕНИ

Середня відвідуваність матчів першої ліги восени зросла приблизно на 18 відсотків. А всього за поєдинками осінньої частини першості спостерігали більше 324 тисяч глядачів — про це інформує Інформаційно-аналітичний центр ПФЛ.

Найкращу підтримку серед команд першої ліги в осінній частині сезону отримала луцька "Волинь". На домашніх матчах цієї команди нараховувалося в середньому майже шість тисяч глядачів. Рекорд відвідуваності в одному матчі "Волинь" розділила з кіровоградською "Зіркою" — по 6800 вболівальників.

А ось абсолютний рекорд присутності на матчах змагань ПФЛ нинішнього сезону встановили вболівальники чернівецької "Буковини". За матчем дев'ятого туру з хмельницьким "Динамо" на трибунах стадіону "Буковина" спостерігали 8700 шанувальників футболу. В середньому ж домашні матчі чернівчан збирали понад шість тисяч вболівальників.

Саме гаряча підтримка вболівальників "Буковини" дозволила збільшити загальний показник відвідуваності у другій лізі (гр. "А") одразу на 74,7 відсотка порівняно з осінньою частиною минулого сезону.

Також Інформаційно-аналітичний центр ПФЛ визначив, що команди клубів ПФЛ залишаються дуже молодими. Середній вік футболістів, внесених у заявкові списки команд першої ліги, складає 23,4 року, в другій лізі (гр. "А") цей показник дорівнює 21,9 року, у другій лізі (гр. "Б") — 22,5 року. Лідерами в своєрідній номінації "Наймолодша команда" є київське "Динамо-2" та донецький "Шахтар-3". Середній вік футболістів, заявлених за ці команди, — 18,5 року.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Австрія

16 ТУР

Капфенберг — Зальцбург — 0:2
Штурм — Рид — 0:2
Карнтен — Маттерсбург — 0:3
Рапід — Аустрія — 4:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	16	10	4	2	36-17	34
2. Рапід	15	9	4	2	37-15	31
3. Аустрія	16	9	2	5	28-21	29
4. Штурм	15	8	3	4	23-13	27
5. Рид	16	7	5	4	23-15	26
6. Маттерсбург	16	7	0	9	23-29	21
7. ЛАСК	15	4	4	7	36-41	16
8. Нойштадт	15	4	3	8	21-31	15
9. Капфенберг	16	4	2	10	16-31	14
10. Карнтен	16	1	3	12	13-43	6

Аргентина

15 ТУР

Естудіантес — Тігре — 3:1
Ланус — Колон — 3:0
Хуракан — Сан-Лоренцо — 0:2
Атлетико — Хакаріта — 2:1
Індепендьєнте — Банфілд — 1:2
Ньюелз Олд Бойз — Росаріо — 2:2
Бока Хуніорс — Гімназія Л-П — 4:0
Годой Круз — Рівер Плейт — 1:1
Аргентинос — Арсенал — 1:1
Велес Сарсфілд — Расинг — 4:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Банфілд	15	10	5	0	22-7	35
2. Ньюелз Олд Бойз	15	9	3	2	22-11	33
3. Естудіантес	16	9	2	5	27-17	29
4. Колон	15	8	4	3	25-13	28
5. Велес Сарсфілд	15	8	3	4	22-18	27
6. Індепендьєнте	15	8	2	5	25-18	26
7. Росаріо	16	7	5	4	17-11	26
8. Сан-Лоренцо	15	7	5	3	22-17	26
9. Бока Хуніорс	15	6	5	4	25-19	23
10. Аргентинос	15	5	7	3	19-16	22
11. Ланус	15	5	6	4	18-15	21
12. Арсенал	15	5	5	5	14-18	20
13. Атлетико	15	4	3	8	20-29	15
14. Рівер Плейт	15	3	5	7	17-22	14
15. Годой Круз	15	3	5	7	16-24	14
16. Гімназія Л-П	15	3	4	8	15-22	13
17. Расинг	15	2	5	8	14-21	11
18. Хакаріта	15	3	2	10	14-24	11
19. Хуракан	15	2	4	9	11-26	10
20. Тігре	15	2	2	11	18-35	8

Бельгія

15 ТУР

Гент — Стандард — 2:1
Сент-Трюйден — Серкль — 1:1
Брюгге — Беєрсхот — 1:2
Андерлехт — Роселар — 3:1
Мускрон — Шарлероа — 4:1
Вестерло — Локерен — 1:0
Варегем — Мехелен — 4:1
Кортрийк — Генк — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Андерлехт	15	11	2	2	29-12	35
2. Брюгге	15	9	3	3	30-20	30
3. Беєрсхот	15	8	3	4	22-19	27
4. Стандард	15	6	7	2	25-14	25
5. Гент	15	7	3	5	25-17	24
6. Варегем	15	6	5	4	27-22	23
7. Мехелен	15	7	0	8	20-24	21
8. Кортрийк	15	5	6	4	18-16	21
9. Сент-Трюйден	15	5	3	7	18-23	18
10. Вестерло	15	4	5	6	17-24	17
11. Генк	15	4	5	6	19-19	17
12. Серкль	15	4	5	6	22-23	17
13. Мускрон	15	4	5	6	18-21	17
14. Шарлероа	15	4	2	8	17-29	14
15. Локерен	15	3	3	9	16-25	12
16. Роселар	15	2	4	9	19-34	10

Болгарія

13 ТУР

Монтана — Пірин — 0:3
Ботев — Спортист — 1:1
Слівен — Локомотив М — 1:0
Локомотив С — ЦСКА — 2:2
Левські — Чорне Море — 3:0
Літекс — Локомотив Пд — 5:0
Славія — Чорноморець — 3:2
Мінйор — Берое — 3:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Літекс	12	10	1	1	24-4	31
2. ЦСКА	13	9	2	2	24-8	29
3. Чорноморець	13	8	2	3	23-12	26
4. Левські	12	7	1	4	24-12	22
5. Локомотив С	13	6	4	3	20-17	22
6. Мінйор	13	6	2	5	20-12	20
7. Берое	13	5	5	3	14-14	20
8. Чорне Море	13	5	3	5	17-13	18
9. Пірин	13	5	3	5	10-11	18
10. Славія	13	5	3	5	11-14	18
11. Монтана	13	4	5	4	12-14	17
12. Локомотив М	13	4	0	9	14-26	12
13. Слівен	13	3	2	8	12-20	11
14. Спортист	13	3	2	8	11-23	11
15. Локомотив Пд	13	2	3	8	13-28	9
16. Ботев	13	1	2	10	8-29	5

Бразилія

36 ТУР

Греміо — Палмейрас — 2:0
Корінтіанс — Наутіко — 2:3
Атлетико-ПР — Крузейро — 1:1
Сантос — Куритиба — 4:0
Санто-Андре — Авай — 4:2
Спорт — Флуміненсе — 0:3
Ботафого — Сан-Паулу — 3:2
Віторія — Баруері — 2:1
Фламенго — Гойяс — 0:0
Атлетико-МГ — Інтернаціональ — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сан-Паулу	36	17	11	8	51-38	62
2. Фламенго	36	17	10	9	54-43	61
3. Інтернаціональ	36	17	8	11	59-42	59
4. Палмейрас	36	16	11	9	54-42	59
5. Атлетико-МГ	36	16	8	12	54-50	56
6. Крузейро	36	16	8	12	52-51	56
7. Авай	36	14	11	11	58-50	53
8. Греміо	36	14	10	12	62-42	52
9. Гойяс	36	14	9	13	58-61	51
10. Корінтіанс	36	13	10	13	47-52	49
11. Баруері	36	12	12	12	57-58	48
12. Сантос	36	12	12	12	55-48	48
13. Віторія	36	13	8	15	49-51	47
14. Куритиба	36	12	8	16	46-55	44
15. Атлетико-ПР	36	12	8	16	40-49	44
16. Ботафого	36	10	14	12	50-55	44
17. Флуміненсе	36	10	12	14	44-55	42
18. Санто-Андре	36	10	8	18	40-54	38
19. Наутіко	36	10	8	18	45-65	38
20. Спорт	36	7	10	19	47-65	31

Голландія

14 ТУР

Рода — АЗ — 2:4
Бреда — Неймеген — 3:3
Ваалвейк — Гронінген — 3:1
Твенте — Вітесс — 1:0
Фейєноорд — Утрехт — 0:0
Аякс — Геренвен — 5:1
Венло — Спарта — 5:0
Віллем II — Ден Хааг — 1:1
ПСВ — Гераклес — 4:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Твенте	14	12	2	0	28-10	38
2. ПСВ	14	11	3	0	37-11	36
3. Аякс	14	10	2	2	45-12	32
4. Фейєноорд	14	7	4	3	21-14	25
5. Утрехт	14	6	5	3	16-13	23
6. АЗ	14	7	1	6	26-18	22
7. Бреда	14	6	3	5	20-20	21
8. Гераклес	14	6	2	6	15-20	20
9. Спарта	14	5	2	7	12-22	17
10. Венло	14	2	8	4	20-22	14
11. Вітесс	14	4	2	8	15-22	14
12. Віллем II	14	4	2	8	17-25	14
13. Геренвен	14	4	2	8	13-24	14
14. Гронінген	14	3	4	7	13-21	13
15. Ден Хааг	14	3	4	7	16-25	13
16. Рода	14	3	4	7	17-28	13
17. Неймеген	14	2	6	6	14-22	12
18. Ваалвейк	14	3	0	11	11-27	9

Греція

11 ТУР

Кавала — АЕК — 2:1
Ксанті — Левадіакос — 1:0
Джанніна — Олімпіакос — 2:2
Іракліс — Атромитос — 2:2
Паніоніос — Пантракікос — 3:1
Панатінаїкос — Астерас — 1:1
ПАОК — Арис — 4:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Панатінаїкос	11	9	2	0	21-6	29
2. Олімпіакос	11	8	3	0	19-6	27
3. ПАОК	11	6	3	2	16-7	21
4. Кавала	11	5	3	3	13-9	18
5. Паніоніос	11	5	2	4	15-12	17
6. АЕК	11	4	3	4	14-13	15
7. Арис	11	3	6	2	11-12	15
8. Астерас	11	4	3	4	14-14	15
9. Ерготеліс	10	3	5	2	15-12	14
10. Ксанті	11	4	1	6	7-10	13
11. Іракліс	11	3	3	5	10-13	12
12. Джанніна	11	2	5	4	10-15	11
13. Атромитос	11	2	4	5	11-12	10
14. Лариса	10	2	4	4	11-16	10
15. Левадіакос	11	2	2	7	6-18	8
16. Пантракікос	11	0	1	10	7-25	1

Данія

16 ТУР

Коге — Нордсьелланд — 1:2
Мідтюлланд — Есб'єрг — 3:0
Силькеборг — Сондерійске — 1:2
ФК Копенгаген — Рандерс — 2:0
Брондбю — Оденсе — 1:3
Ольборг — Орхус — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Оденсе	16	10	5	1	28-15	35
2. ФК Копенгаген	16	9	4	3	27-11	31
3. Есб'єрг	16	9	4	3	29-19	31
4. Брондбю	16	8	3	5	35-28	27
5. Ольборг	16	7	3	6	19-12	24
6. Силькеборг	16	6	5	5	26-20	23
7. Орхус	16	6	5	5	22-22	23
8. Мідтюлланд	16	6	3	7	22-26	21
9. Нордсьелланд	16	6	2	8	18-23	20
10. Сондерійске	16	5	3	8	13-18	18
11. Коге	16	1	5	10	14-38	8
12. Рандерс	16	0	4	12	11-32	4

Норвегія

Плей-офф за право грати в еліті

ФІНАЛ

Сарпсборг — ***Конгсвінгер*** — 3:2
Конгсвінгер — Сарпсборг — 3:1

Польща

14 ТУР

Корона — Заглембе — 3:3
Легія — Полонія В — 1:1
Полонія Б — Ягеллонія — 1:1
Піаст — Арка — 2:2
Лех — Рух — 3:1
Лехія — Белхатов — 0:2
Шльонск — Одра — 4:0
Вісла — Краковія — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вісла	14	10	1	3	24-11	31
2. Легія	14	8	4	2	20-7	28
3. Рух	14	9	1	4	20-12	28
4. Белхатов	14	8	3	3	17-10	27
5. Лех	14	7	4	3	23-15	25
6. Полонія Б	14	6	4	4	17-12	22
7. Шльонск	14	5	4	5	17-15	19
8. Лехія	14	5	4	5	15-14	19
9. Піаст	14	4	3	7	17-23	15
10. Арка	14	3	5	6	12-14	14
11. Краковія	14	3	5	6	9-17	14
12. Корона	14	3	4	7	20-27	13
13. Заглембе	14	3	4	7	12-24	13
14. Ягеллонія	14	5	6	3	16-13	11
15. Полонія В	14	3	2	9	11-23	11
16. Одра	14	3	0	11	9-22	9

Румунія

14 ТУР

Унірея А — Оцелул — 3:1
Рапід — Газ Метан — 4:1
Арджеш — Унірея У — 1:2
Глорія Бс — Брашов — 2:1
Університатя — Чахлаул — 3:2
Астра — Стяуа — 2:1
Васлуй — Клуж — 2:0
Тимішоара — Динамо — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Васлуй	14	9	1	4	22-15	28
2. Рапід	14	8	2	4	32-18	26
3. Клуж	14	7	4	3	18-10	25
4. Унірея У	14	7	4	3	18-11	25
5. Стяуа	14	7	4	3	18-10	25
6. Тимішоара	14	6	7	1	22-9	25
7. Динамо	14	6	4	4	15-10	22
8. Брашов	14	5	6	3	15-9	21
9. Газ Метан	14	5	4	5	16-20	19
10. Університатя	14	5	2	7	23-22	17
11. Астра	14	4	4	6	16-19	16
12. Пандурій	13	4	4	5	11-14	16
13. Оцелул	14	4	3	7	16-21	15
14. Арджеш	14	5	0	9	12-25	15
15. Політехніка	13	4	2	7	14-21	14
16. Унірея А	14	3	4	7	17-23	13
17. Глорія Бс	14	2	6	6	12-21	12
18. Чахлаул	14	2	3	9	9-28	9

Сербія

12 ТУР

Спартак — Напредак — 2:0
Явор — Радник — 0:0
Партизан — Смедерево — 2:1
Борца — Металац — 0:0
Войводина — Борац — 3:0
Чукарички — Црвена Звезда — 0:3
Ягодина — Рад — 1:0
Гайдук — ОФК — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Црвена Звезда	12	11	1	0	22-2	34
2. Партизан	12	9	3	0	25-8	30
3. Войводина	12	7	3	2	21-6	24
4. ОФК	12	6	3	3	13-7	21
5. Спартак	12	5	4	3	15-8	19
6. Ягодина	12	5	3	4	14-13	18
7. Явор	12	3	6	3	9-10	15
8. Смедерево	12	4	3	5	12-15	15
9. Радник	12	3	5	4	7-13	14
10. Борац	12	4	1	7	10-16	13
11. Металац	12	4	1	7	6-15	13
12. Борца	12	3	3	6	8-16	12
13. Гайдук	12	2	4	6	10-16	10
14. Напредак	12	2	4	6	9-16	10
15. Рад	12	1	5	6	10-17	8
16. Чукарички	12	2	1	9	7-20	7

Словаччина

17 ТУР

Ружомберок — Жиліна — 0:3
Кошице — Трнава — 1:4
Прешов — Нітра — 3:1
Стреда — Сениця — 1:2
Дубниця — Дукла — 1:2
Петржалка — Слован — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Жиліна	17	12	2	3	25-8	38
2. Слован	17	10	4	3	26-13	34
3. Дукла	17	9	6	2	25-13	33
4. Нітра	17	8	3	6	19-14	27
5. Сениця	17	7	4	6	14-20	25
6. Трнава	17	6	4	7	23-20	22
7. Прешов	17	6	3	8	15-15	21
8. Стреда	17	5	6	6	16-17	21
9. Ружомберок	17	5	5	7	15-20	20
10. Петржалка	17	5	4	8	20-20	19
11. Дубниця	17	3	5	9	12-25	14
12. Кошице	17	2	2	13	13-38	8

Словенія

18 ТУР

Нафта — Копер — 3:1
Олімпія — Драва — 3:0
Рудар — Нова Гориця — 0:3
Домжале — Публікум — 1:5

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Копер	18	10	5	3	26-19	35
2. Рудар	18	9	2	7	28-27	29
3. Олімпія	18	9	2	7	27-17	27
4. Марибор	17	8	2	7	29-24	26
5. Публікум	18	7	5	6	29-28	26
6. Домжале	18	6	5	7	24-33	23
7. Нафта	18	6	4	8	29-33	22
8. Інтерблок	17	6	3	8	23-23	21
9. Нова Гориця	18	5	5	8	28-29	20
10. Драва	18	4	5	9	18-28	17

Туреччина

13 ТУР

Газіантепспор — Бурсаспор — 0:1
Бешикташ — Фенербахче — 3:0
Генчлербірліги — Буюксехір — 3:1
Ескісехірспор — Анкарагюджю — 0:0
Денизліспор — Антальяспор — 1:1
Кайсеріспор — Диярбакирспор — 2:0
Касімпаша — Трабзонспор — 3:1
Галатасарай — Манісаспор — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Фенербахче	13	10	1	2	25-10	31
2. Галатасарай	13	9	2	2	31-17	29
3. Бешикташ	13	8	3	2	16-6	27
4. Бурсаспор	13	8	2	3	27-12	26
5. Кайсеріспор	13	7	4	2	21-10	25
6. Генчлербірліги	13	6	4	3	20-13	22
7. Ескісехірспор	13	5	6	2	17-11	21
8. Буюксехір	13	6	3	4	15-21	21
9. Трабзонспор	13	5	3	5	24-19	18
10. Газіантепспор	13	5	3	5	17-16	18
11. Антальяспор	13	5	2	6	17-16	17
12. Анкарагюджю	13	3	5	5	17-16	14
13. Манісаспор	13	3	5	5	11-14	14
14. Касімпаша	13	3	3	7	16-22	12
15. Диярбакирспор	13	3	3	7	12-23	12
16. Сівасспор	13	3	1	9	14-23	10
17. Денизліспор	13	1	4	8	10-22	7
18. Анкараспор	13	0	0	13	0-39	0

Примітка: через порушення регламенту змагань команді "Анкараспор" в усіх матчах чемпіонату зараховано технічну поразку — 0:3.

Хорватія

15 ТУР

Загреб — Задар — 4:0
Шибеник — Медимур'є — 1:0
Локомотив — Запрешич — 0:1
Рієка — Істра — 2:0
Цибалья — Осієк — 1:1
Вартекс — Славен-Белупо — 0:0
Гайдук — Кроація — 6:0
Карловац -- Динамо — 1:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо	15	11	2	2	47-9	35
2. Шибеник	15	9	3	3	16-14	30
3. Цибалья	15	8	5	2	23-7	29
4. Осієк	15	8	4	3	32-24	28
5. Славен-Белупо	15	8	3	4	26-22	27
6. Карловац	15	6	5	4	14-12	23
7. Гайдук	15	6	4	5	20-12	22
8. Рієка	15	6	4	5	25-20	22
9. Запрешич	15	6	2	7	22-22	20
10. Локомотив	15	6	1	8	16-22	19
11. Задар	15	5	3	7	13-23	18
12. Медимур'є	15	5	2	8	20-32	17
13. Вартекс	15	4	4	7	14-21	16
14. Істра	15	3	3	9	14-29	12
15. Загреб	15	3	1	11	18-31	10
16. Кроація	15	1	4	10	17-37	7

Чехія

15 ТУР

Кладно — Богеміанс-1905 — 1:2
Брно — Чеське Будейовіце — 0:3
Пльзень — ФК Богеміанс — 3:2
Пршибрам — Словацько — 2:0
Спарта — Ліберець — 2:0
Яблонець — Славія — 1:1
Болеслав — Острава — 3:1
Сигма — Тепліце — 6:2

Закінчення на стор. 8.

СКАНВОРД № 309. «АТЛЕТИКО»-2009

Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
Фото 5
Фото 6
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Фото 10
Фото 11
Фото 12
Фото 13

Фото 1 | Фото 2 | Фото 3 | Стадіон у Ніцці | Нападник "Мальорки"

Паоло ... Каніо | ... Террі | Автор гола у фіналі ЧС-1930 | Взяття воріт | Нідерл. клуб

Команда з Греції | Гравець зб.Сауд. Аравії на ЧС-1994 | Винахідник єврокубків | Хавбек зб.Камеруну на ЧС-1998 | Команда з Данії

Персонаж Д.Клуні в "11 друзів Оушена" | Стоппер "Удінезе"

Фото 5 | Хавбек "Бохума" | Фото 4 | ... Загоракіс

Фото 6 | "Ріо ..." | ... Латтек | ... Хенесс | Оборонець "Спартака" М | ... Боп

Аскольд і ... | "... Самі Йєн" | Кім Нам ... | Аргент. легіонер "Реала"

Бельг. тенісістка | Гравець "Борусії" М

Фото 7 | Фото 8 | "Санта ..." | Сеол ... Х'юн | Оуен, Руні | Екіпіровка | Фото 9 | Фото 10 | Фото 11

Фото 12 | Нападник "Блекпула" | Фото 13

Газон | Лідер атак ПСЖ | Оборонець зб. Аргентини

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Національні чемпіонати

Закінчення. Початок на стор. 7.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Тепліце	15	9	5	1	29-16	32
2. Яблонець	15	9	3	3	16-11	30
3. Спарта	15	7	8	0	17-7	29
4. Острава	15	8	4	3	21-15	28
5. Плзень	15	7	5	3	17-13	26
6. Болеслав	15	7	4	4	28-18	25
7. Сигма	15	6	4	5	27-15	22
8. Славія	15	5	6	4	18-13	21
9. Пршибрам	15	6	2	7	14-15	20
10. Богеміанс-1905	15	4	5	6	9-11	17
11. Ліберець	15	5	2	8	15-22	17
12. Брно	15	4	5	6	12-19	17
13. Словацько	15	4	1	10	13-22	13
14. Чеське Будейовіце	15	2	5	8	10-21	11
15. Кладно	15	3	2	10	10-24	11
16. ФК Богеміанс	15	3	1	11	15-29	10

Чорногорія

14 ТУР

Петровац — Грбаль — 0:2
Будучность — Беране — 2:1
Сутьєска — Морнар — 1:2
Могрен — Зета — 0:0
Дечич — Рудар — 0:1
Ком — Ловчен — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Будучность	14	12	0	2	34-16	36
2. Рудар	14	11	1	2	24-9	34
3. Могрен	14	8	3	3	28-13	27
4. Ловчен	14	7	3	4	15-13	24
5. Грбаль	14	6	4	4	24-19	22
6. Зета	14	5	2	7	15-20	17
7. Беране	14	5	1	8	17-21	16
8. Дечич	14	3	5	6	9-13	14
9. Сутьєска	14	4	2	8	13-20	14
10. Морнар	14	3	4	7	13-22	13
11. Петровац	14	4	1	9	15-26	13
12. Ком	14	2	2	10	4-19	8

Шотландія

12 ТУР

Хартс — Сент-Джонстон — 1:2
Фалкирк — Гамільтон — 2:0
Рейнджерс — Кілмарнок — 3:0
Мазервелл — Абердин — 1:1
Сент-Міррен — Хайберніан — 1:1
Данді Юнайтед — Селтик — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рейнджерс	11	7	4	0	20-7	25
2. Селтик	12	7	3	2	24-13	24
3. Хайберніан	12	6	4	2	17-9	22
4. Данді Юнайтед	11	6	4	1	16-8	22
5. Мазервелл	12	4	7	1	15-12	19
6. Абердин	12	3	6	3	10-11	15
7. Сент-Міррен	12	3	4	5	14-17	13
8. Сент-Джонстон	12	3	3	6	19-24	12
9. Хартс	12	2	4	6	10-15	10
10. Кілмарнок	12	2	3	7	8-17	9
11. Гамільтон	12	2	3	7	10-21	9
12. Фалкирк	12	1	5	6	10-19	8

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-82-83
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

Головний редактор Т. М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру І. С. ХОЛОД
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025175.
Індекс 60994.

4820012961870